

Marek, Anna

Sprawozdanie z konferencji "Zawód dentysty-lekarza stomatologa na ziemiach polskich w XIX i XX wieku"

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 52/3-4, 381-383

2007

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

opowiadania, przekupując ją niejako rozmową na temat widzianych z okna szczytów i ich kolorystyki. Maria widzi już coraz słabiej. Cały czas jest jednak aktywna, planuje co zrobi po powrocie do Paryża, złości się na sekretarkę, która w Instytucie Radowym w Paryżu nie zastosowała się do jakiegoś polecenia. Ewa natomiast chce zebrać jak najwięcej informacji do swojej książki, późniejszej biografii matki, która ukaże już 3 lata po jej śmierci, a w Polsce po 4 latach. Wydaje się być niedelikatna, chce jak gdyby przegonić czas i postępującą chorobę, zachowuje się tak, jak gdyby nigdy wcześniej nie miała matki na tyle długo do swojej dyspozycji, tak jak gdyby nigdy wcześniej nie rozmawiały tak szczerze. Notuje wszystko, nawet opisy doświadczeń i reakcji chemicznych, o których nie ma pojęcia i których nie rozumie. Wie jednak, że aby powstała wierna opowieść, musi o tym napisać.

Kazimierz Braun pisząc sztukę o Marii Skłodowskiej-Curie opierał się na literaturze i na faktach, informacje dotyczące odkryć konsultował ze specjalistami. Artystki wystawiały sztukę w Kanadzie, USA, Francji i w Niemczech. W Warszawie zaś przedstawienie to rozpoczęło obchody 140 rocznicy urodzin uczzonej, przypadające w tym roku, a także 75-lecia otwarcia przez nią Instytutu Radowego w Warszawie i 40 rocznicy utworzenia jedynego na świecie biograficznego muzeum Marii Skłodowskiej-Curie, mieszczącego się w domu Jej urodzenia.

Małgorzata Sobieszczak-Marciniak
Muzeum Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie

SPRAWOZDANIE Z KONFERENCJI
*ZAWÓD DENTYSTY-LEKARZA STOMATOLOGA
NA ZIEMIACH POLSKICH W XIX I XX WIEKU*

Dnia 10 maja 2007 r. w Centrum Dydaktycznym Akademii Medycznej w Warszawie odbyła się sesja naukowa pt. *Zawód dentysty-lekarza stomatologa na ziemiach polskich w XIX i XX wieku*. Organizatorami konferencji były: Akademia Medyczna w Warszawie, Instytut Historii Nauki Polskiej Akademii Nauk w Warszawie oraz Śląska Akademia Medyczna w Katowicach. Było to trzecie z cyklu spotkanie poświęcone zawodom medycznym na ziemiach polskich w XIX i XX stuleciu. Sesja odbyła się w ramach Drugiej Międzynarodowej Konferencji Stomatologicznej Zachód-Wschód.

Uroczystego otwarcia sesji dokonał prof. dr hab. Janusz Piekarczyk – dyrektor Instytutu Stomatologii Akademii Medycznej w Warszawie. Obrady prowadziły doc. dr hab. Bożena Urbanek i prof. dr hab. Bożena Płonka-Syroka.

Sesja podzielona została na dwie części, zachowując chronologię prezentowanych zagadnień. W pierwszej części przedstawiono pozycję zawodową dentysty-lekarza stomatologa w XIX wieku. Obrady rozpoczęła dr Anna Marek

(Katedra i Zakład Historii Medycyny i Farmacji Śląskiej Akademii Medycznej w Katowicach), która przygotowała referat omawiający rolę warszawskich dentyistów w popularyzowaniu higienicznych zasad pielęgnowania zębów wśród społeczeństwa w II połowie XIX wieku. Z kolei doc. dr hab. Bożena Urbanek (Katedra i Zakład Historii Medycyny i Farmacji Śląskiej Akademii Medycznej w Katowicach, Instytut Historii PAN) opisała, jak się okazało istniejący i w następnym stuleciu, konflikt pomiędzy lekarzami a technikami dentyistycznymi o zakres kompetencji zawodowych. Kolejni referenci ze Szpitala Specjalistycznego w Grudziądzu – lekarz Izabela Kachocka, zaprezentowała działalność warszawskich szkół medycznych w latach 1891 – 1923, a lekarz Jerzy Janiuk przedstawił dzieje życia poety-dentyisty Edwarda Stońskiego. Referat wywołał ożywioną dyskusję o artystycznych zainteresowaniach współczesnych lekarzy stomatologów. Następnie dr Barbara Bruziewicz-Mikłaszewska z Katedry Protetyki Stomatologicznej Akademii Medycznej we Wrocławiu poświęciła swe wystąpienie dziejom wrocławskiej rodziny dentyistów lekarzy i stomatologów – Jonasa, Juliusza i Waltera Brucków. W następnej kolejności dr Dariusz Paluszek i dr Walentyna Krystyna Korpalska z Katedry Historii Medycyny Uniwersytetu im. M. Kopernika w Toruniu dokonali charakterystyki polskiego czasopiśmiennictwa stomatologicznego z lat 1898–1939. Z kolei mgr Jacek Tomasz Persa (Zakład Historii Medycyny i Filozofii Akademii Medycznej w Warszawie) przedstawił wyposażenie i wygląd gabinetów dentyistycznych i pracowni techniczno-dentyistycznych w latach 1898–1939. W kolejnym referacie mgr Jarosław Kownacki i mgr Marek Rafalski (Instytut Psychoneurologii w Warszawie; Centrum Onkologii w Warszawie) omówili reklamy dentyistyczne zamieszczone w warszawskich czasopismach stomatologicznych od II połowy XIX w. do 1939 r.

Drugą część sesji obejmującą okres XX w., rozpoczęła mgr Magdalena Paciorek (Instytut Historii Nauki PAN) prezentując działalność społeczną i organizatorską lekarzy dentyistów w I połowie XX w. Następnie mgr Jadwiga Zuchoła (Instytut Ochrony Zdrowia Wyższej Szkoły Zawodowej w Ciechanowie) zajęła się uprawnieniami dentyistów polskich w okresie międzywojennym. Kolejne referentki również z Wyższej Szkoły Zawodowej w Ciechanowie przedstawiły kolejno: zmiany jakie nastąpiły w kształceniu dentyistów – mgr Małgorzata Marcysiak; znaczenie zawodu lekarza dentyisty w świetle ogłoszeń prasowych w latach 1925–1937 – mgr Teresa Dworecka; organizacje zawodowe stomatologów na ziemiach polskich w latach 1905–1950 – mgr Agnieszka Bukowska; a mgr Maria Lipińska kompetencje i tytuły zawodowe w świetle polemik prasowych w „Służbie Zdrowia” w latach 1949–1957.

Kształcenie wrocławskiego środowiska stomatologii akademickiej w latach 1945–1989 było tematem wystąpienia prof. dr hab. Bożeny Płonki-Syroki z Katedry Etnologii i Antropologii Kulturowej Uniwersytetu Wrocławskiego. Z kolei mgr Hanna Bojczuk (emerytowany pracownik Biblioteki Głównej Akademii

Medycznej w Warszawie) zaprezentowała graficzne znaki (exlibrysy) lekarzy i współczesnych stomatologów polskich. Ostatnie dwa referaty wygłosili: lekarz Tomasz Piętka z Kliniki Chirurgii Twarzo-Szczękowej Wojskowego Instytutu Medycznego, który przedstawił rozwój technik operacyjnych chirurgii szczękowo-twarzowej w II połowie XIX, a doktorantka z Niemiec, Magdalene Schymannietz – referat pt. *Die Polnische Medizinische Gesellschaft in Deutschland als Plattform zur Verständigung Zwischen Zahnärzten und Ärzten aus Deutschland und Polen*. Autorka zasygnalizowała w nim mało znane zagadnienie emigracji polskich lekarzy dentystów po II wojnie światowej i po 1989 r.

Wszystkie prezentowane na sesji referaty znalazły się w wydanej i rozprawianej w czasie konferencji publikacji pt. Zawód dentysty-lekarza stomatologa na ziemiach polskich w XIX i XX wieku, pod redakcją B. Urbanek.

Anna Marek

Katedra i Zakład Historii Medycyny
i Farmacji Śląskiej Akademii Medycznej
(Katowice)

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI
ZESPOŁU SEKCJI HISTORII FARMACJI
PTFARM ZA OKRES OD 27 V 2004 DO 14 VI 2007

W okresie tym Zespół Sekcji Historii Farmacji działał w następującym składzie: przewodniczący – dr Jan Majewski, wiceprzewodniczący: prof. dr hab. Dionizy Moska, dr Katarzyna Hanisz, dr Andrzej Wróbel, sekretarze: dr Jadwiga Brzezińska, mgr Lidia Czyż, członkowie: dr Stefan Rostański, mgr Michał Pawłowski, mgr Jerzy Waliszewski, przewodniczący honorowi: prof. dr hab. Henryk Romanowski, doc. dr hab. Władysław Szczepański.

Zespół zrzesza ok. 250 historyków farmacji w 11 Sekcjach terenowych przy Oddziałach PTFarm w Białymstoku, Bydgoszczy, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Poznaniu, Rzeszowie, Szczecinie, Warszawie i Zielonej Górze. Zespół należy do Międzynarodowego Towarzystwa Historii Farmacji – International Society for History of Pharmacie. Każdego roku sprawozdanie z działalności Zespołu ukazuje się w Biuletynie tego Towarzystwa pt. News.

Zespół stara się o rozwój prac badawczych z zakresu historii farmacji. Organizuje sympozja i konferencje naukowe, inspiruje do podejmowania prac badawczych, integruje polskich historyków farmacji. Reprezentuje tę dziedzinę wiedzy w kontaktach zagranicznych, podtrzymuje wieloletnią współpracę z zagranicznymi historykami farmacji, zapraszając na nasze konferencje naukowe, prowadząc wymianę publikacji i referatów.